Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 166 (1916) ♦ Вівторок, 1 вересня 1998 року ♦ Ціна договірна

ДЕПУТАТИ - ДО ПАРЛАМЕНТУ, ДІТИ - ДО ШКОЛИ

Сьогодні починають роботу друга сесія Верховної Ради чотирнадцятого скликання і вся наша освіта

Можливо, це й символічно, що цьогорічна осіння сесія парламенту починається 1 вересня — у день, коли буквально у кожній сім'ї і клопітно, й піднесено. Депутати також повертаються з канікул і також відпочили, оздоровилися, набралися сил, щоб з новою енергією засісти за державні справи.

До того ж, «хатні», так би мовити, проблеми, пов'язані з організацією самої роботи парламенту, вже вирішено.

Безумовно, на порядок денний передусім вишикуються економічні проблеми: розгляд законопроектів на основі указів Президента, програма та звіт уряду, обговорення проекту бюджету на 1999 рік і ще ціла низка питань, які навіть важко передбачити. Плюс депутатські запити, що назріли у кожного парламентарія, та нагальні проблеми у зв'язку з кризою в Росії.

Одне слово, коли на хліборобському лані нині справляють останні обжинки і варто сказати, що Україна з хлібом, народні депутати до своїх жнив тільки приступають, і всі ми з надією чекаємо, які снопи вив'яжуть у парламенті: порожні чи з колосками добірного зерна. Отож, з початком осінньої сесії, шановні народні обранці!

До відома народних депутатів України

Відповідно до статті 83 Конституції України відкриття другої сесії Верховної Ради України чотирнадцятого скликання відбудеться 1 вересня 1998 року о 16-й годині в сесійному залі Верховної Ради України (місто Київ, вулиця М. Грушевського, 5).

Чекаємо Жака Ширака

Завтра розпочинається офіційний триденний візит Президента Французької Республіки Жака Ширака в Україну. Він проведе переговори з Президентом Леонідом Кучмою, Головою Верховної Ради Олександром Ткаченком, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком. Плановано підписати кілька двосторонніх угод.

Президент Франції також виступить з лекцією перед студентами Національного університету імені Т. Г. Шевченка, покладе вінок до могили Невідомого солдата, до пам'ятника Тарасові Шевченку, огляне історико-архітектурний заповідник «Софія Київська». Жак Ширак має зустрітися і з громадянами Франції, які живуть і працюють в Україні.

Привітання з нагоди Дня знань

Президент України Леонід Кучма привітав з Днем знань усіх педагогів та батьків, дітей та молодь.

Він високо оцінив подвижництво педагогів, які перебувають у матеріальній скруті. А також висловив віру в те, що складну історичну смугу буде подолано, а освіту — збережено як невід'ємну складову інтелектуального, духовного потенціалу нашого народу, його національної гордості.

Мінорні інтонації вересневих дзвоників

І знову все спочатку, і знову наче вперше... Перший дзвоник, перший урок, перший навчальний тиждень. А далі — звичайні шкільні будні, в яких поволі розтануть враження безтурботного, веселого літа. З часом відновиться призабуте почуття відповідальності за власну успішність і обов'язково постануть маленькі та великі проблеми, без яких не минає жоден навчальний рік.

Та сьогодні — хай на один день — свято! За даними Міносвіти України, цього року до школи підуть 6 млн. 800 тисяч учнів.

Тож нехай в Україні 1 вересня буде, як і належить, Днем знань, святом Учителя і Учня, хай навіть і вчуватимуться в цьогорічних перших дзвониках мінорні інтонації.

Матеріали на цю тему читайте на 3-й сторінці.

Лист на першу сторінку

Черга за членами уряду

Учителі нашої школи п'ятнадцять місяців не одержують зарплату. Після «душевної» розмови Валерія Пустовойтенка з керівниками підприємств бюджет поповнився, але нам однаково не виплатили й копійки. До якого ще експерименту вдатися чи де знайти казкового Джина, щоб з його волі з'явилися гроші й на пенсії, й на зарплати? Може, членів уряду зібрати у Верховній Раді і не випустити їх, доки не знайдуть гроші та не повернуть борги учителям та пенсіонерам...

Захар ЛИТВИНКО.
Голгоча Підгаєцького району Тернопільської області.

Нове «чорне золото»

Підняті на-гора перші тонни палива та урочисте відкриття шахти «Никанор-Нова», що на Луганщині, стали чи не найголовнішою подією цьогорічного Дня шахтаря. За останні 12 років у державі не вдалося відкрити жодного вугільного підприємства. Тому 2 тисячі нових робочих місць стали неабияким подарунком до професійного свята і для мешканців Зоринська Перевальського району, і для Мінвуглепрому України, який зміцнів на вугільну шахту виробничою потужністю 110 тисяч тонн вугілля на рік.

Врожай-98

Скошено, обмолочено, зорано...

В Україні обмолочено зернових та зернобобових культур (без кукурудзи) з 9,732 млн. га, повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в Міністерстві АПК. Це складає 91% від запланованого.

Зернові скошено на площі 9,904 млн. га (93% від плану). Намолочено 22,526 млн. тонн зернових та зернобобових за середньої врожайності 23,1 центнера з гектара. Середній показник врожайності — 21,0 ц/га.

Підготовку грунту під озимі проведено на 5,935 млн. га, що складає 67% від запланованих до сівби площ. На зяб зорано 14% від запланованих 12,642 млн. га.

Збирання кукурудзи на силос та зелений корм проведено на площі 830 тис. га із запланованих 2,282 млн. га, зібрано 8,980 млн. тонн зеленої маси.

P.S.

○ За п'ять кілометрів від міста Корсунь-Шевченківський (Черкаська область) з рейок зійшло 23 вагони вантажного потягу.

○ Близько 50 гектарів лісу охоплено пожежею у районі гори Ай-Петрі (Крим).

○ Унаслідок грози у Дніпропетровській області залишилися без електропостачання 26 населених пунктів.

Послання Президента Французької Республіки Жака ШИРАКА до громадян України

Як перший Президент Французької Республіки, що здійснює офіційний візит до незалежної України, я передаю всім українкам та українцям палке послання дружби та солідарності французького народу.

Україна та Франція належать до двох давніх і великих європейських націй, що мають міцне коріння на власній землі, пишаються власною історією, плекають власну культуру. Але сьогодні нова Україна з'явилася на карті Європи, і я їду до Києва, аби продемонструвати їй рішучу підтримку з боку Франції.

Незалежна, суверенна Україна, яка під керівництвом Президента Кучми розважливо та неухильно, з успіхом впроваджує політику взаєморозуміння та співробітництва з усіма своїми народами.

Україна, яка змогла відмовитися від ядерної зброї, встановити відносини особливого партнерства з Атлантичним альянсом, взяти участь, завдяки своїм солдатам, у встановленні миру в Боснії та ствердитися як одна з основних, першопланових дійових осіб європейської безпеки.

Зрештою, Україна, яка прагне наблизитися до Європейського союзу, до його цінностей у царині демократії, свободи, ринкової економіки. Українська демократія міцніє. Свобода та правова держава невпинно розвиваються. Економічні реформи, складні та болісні, — мені це відомо, — але необхідні, мають бути доведені до кінця, аби принести свої плоди Україні і дозволити їй використати свої численні переваги на світовій економічній арені.

Усіма силами Франція хоче допомогти Україні довести до успішного кінця ці перетворення і закріпитися у європейській сім'ї, до якої вона належить.

Разом, Україна і Франція, збудуймо цю мирну, демократичну, процвітаючу та об'єднану Європу, про яку мріяли минулі покоління, і цю мрію ми сьогодні можемо перетворити на реальність!

Біографія

Жак Ширак народився 29 листопада 1932 року в Парижі.

Закінчив паризькі ліцеї Карно та Луї-ле-Гранд. Має дипломи Паризького інституту політичних студій та Summer School Гарвардського університету (США). Його відзначено Великим хрестом Почесного легіону, Великим хрестом національного ордена заслуг, Хрестом військової доблесті, медаллю аеронавтики. Жак Ширак —кавалер орденів «За заслуги» в галузі сільського господарства, мистецтв та словесності, спорту та туризму, Чорної зірки.

Кар'єру розпочав 1957 року як студент Вищої школи управління. З 1959 року — референт рахункової палати; з 1962-го — уповноважений з особливих доручень у генеральному секретаріаті уряду, а також уповноважений з особливих доручень у кабінеті прем'єр-міністра Жоржа Помпіду. 1965—1993 рр. — радник-референт рахункової палати. 1965—1993 рр. — муніципальний радник міста Сент-Фереоль. 1967—1968 рр. — державний секретар із соціальних питань, уповноважений з проблем зайнятості. 1968 року обраний генеральним радником кантону Меймак. 1968—1971 рр. — державний секретар з економіки та фінансів. Червень—серпень 1968 р. — депутат Національних зборів від департаменту Коррез. Із 1969 року — казначей Фонду Помпіду. 1970 р. —президент генеральної ради департаменту Коррез. 1971—1972 рр. — делегований міністр прем'єр-міністра у справах відносин з парламентом. 1972—1973 рр. — міністр сільського господарства та розвитку сільських територій. 1974 р. — міністр внутрішніх справ. 1974 року призначений прем'єр-міністром. Того ж року стає генеральним секретарем Союзу демократів за республіку. У 1976 р. оголошує про відставку свого кабінету і переобирається депутатом Національних зборів. 1976 року обраний головою Об'єднання в підтримку республіки, 1977-го обраний мером Парижа. 1979 р. обраний президентом Міжнародної асоціації мерів та посадових осіб франкофонних столиць та метрополій, а також депутатом Європейського парламенту. У 1983 р. переобраний мером Парижа, 1986-го переобраний депутатом Національних зборів; 1988 — прем'єр-міністр. У 1989 р. знову обраний мером Парижа. У 1994 році Жак Ширак залишає пост голови ОПР. А 7 травня 1995 року його обрано Президентом Франції.

Одружений. Має двох дітей.

Від протистояння – до взаєморозуміння

*Учора відбулася нарада заступників Голови Верховної Ради України, голів комітетів, керівників депутатських фракцій у Голови Верховної Ради України **О. ТКАЧЕНКА.***

Олександр Миколайович у вступному слові зробив акцент на проблемах сьогодення українського народу. Важлива роль і значення комітетів та фракцій у підготовці законопроектів, необхідності економічного обгрунтування тих проектів документів, які виносяться на розгляд парламенту.

Голова Верховної Ради України ще раз наголосив на доцільності створення єдиного робочого органу за участю представників Верховної Ради, адміністрації Президента, Кабінету міністрів для розробки Національної програми відродження України.

Найголовніше завдання парламенту, — зазначив Олександр Миколайович, — вивести державу з нинішньої кризи, забезпечити добробут народу. І ми повинні зробити все для цього необхідне. Нарешті треба відійти від протистояння і перевести свої сили, свій розум в русло взаєморозуміння, конструктивної роботи. Тим більше, що є куди прикласти свої зусилля. Лише за період другої сесії необхідно розглянути майже 290 підготовлених законопроектів, а також до 50 альтернативних.

Було розглянуто питання поточної роботи сесії. Це — календарний план проведення другої сесії Верховної Ради України, розклад засідань Верховної Ради України на 1—18 вересня 1998 року, проект порядку денного другої сесії Верховної Ради України, порядок висвітлення роботи другої сесії Верховної Ради України, прийняття присяги новообраними народними депутатами і вступ України до міжпарламентського союзу.

На засіданні також обговорено проблеми реального стану економіки в Україні, державного бюджету, соціального захисту громадян та інші.

Розпочне свою роботу Верховна Рада сьогодні о 16-й годині в режимі пленарного засідання. А зранку народні депутати побувають на першому дзвінку в школах, вузах. Проведуть зустрічі зі школярами, студентами, вчителями та викладачами.

У середу буде проведено пленарне засідання, а в четвер і п'ятницю народні депутати працюватимуть у комітетах.

Прес-служба Верховної Ради України.

* * *

— 8 серпня Президент України своїм Указом ввів уточнений державний бюджет на поточний рік, —загострила увагу учасників наради голова Комітету з питань бюджету Юлія Тимошенко. На її думку, глава держави порушив низку статей Конституції, а також статтю 33 Закону «Про бюджетну систему України». Водночас вона зазначила, що державні витрати на охорону здоров'я, освіту скорочені на 25 відсотків, а на потреби культури — майже на половину. Проте, економлячи на соціально-культурній сфері, уряд витратив на капітальне будівництво 350 відсотків запланованих коштів. І більш як на 300 відсотків перевитрачено Резервний фонд Кабінету міністрів.

Голова Комітету з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Станіслав Гуренко у своєму виступі наголосив на необхідності проаналізувати ситуацію з погашенням заборгованості по зарплатах і пенсіях, які різко зросли протягом липня і серпня, а також підготовку народного господарства до зими.

— Треба заслухати інформацію уряду і голови Національного банку Віктора Ющенка про те, що робиться для захисту гривні від обвалу, подібного до російського, — висловив свою думку голова Комітету з питань соціальної політики та праці Євген Марчук. Він переконаний, що у зв'язку з деякою девальвацією гривні та ростом інфляції уряд повинен викласти своє бачення соціального захисту малозабезпечених.

Володимир КОРОЛЮК.

Чого ви чекаєте від другої сесії Верховної Ради?

Микола АГАФОНОВ, народний депутат України:

— Я приїхав на цю сесію з оптимізмом, надією і з деякою тривогою. Надію вселяють конструктивні літні кроки парламенту, коли відразу після неприпустимо затяжного марафону з обрання керівництва ВР депутати взялися до серйозної роботи, а прийнявши бюджетну резолюцію-99, засвідчили, що новообраний парламент здатен працювати конструктивно і плідно.

З тривогою, тому що відмовившись від відпустки, працював у своєму окрузі і прийняв сотні виборців. Переважна більшість людей звертається через особисту скруту, нестатки в сім'ї, невиплати зарплат на підприємствах, стипендій у навчальних закладах. Особливо гострі питання з працевлаштуванням молоді, яка закінчила середню школу і не має можливостей здобути професію. Одне слово, людям сьогодні живеться важко.

Наша агрофірма «Наукова», наприклад, зібрала рекордний урожай зернових — по 57 центнерів з гектара, майже втричі більше, ніж в середньому по Україні, але цінова державна політика така, що навіть зібране першосортне зерно не дає нам можливості вчасно виплачувати зарплату своїм трудівникам.

Осіння сесія розпочинає свою роботу, можна сказати, у несприятливій атмосфері, коли Росія переживає важку фінансову та й політичну кризу. Її наслідки вже відчуваємо сьогодні. Тому, безумовно, з перших днів ми повинні мобілізувати свої зусилля на вирішення економічних питань. Блок економічних законів, про які у Верховній Раді безперервно точаться розмови, повинен взяти гору над усіма політичними пристрастями.

Світлана ДРУЗЮК, народний депутат України:

— Після канікул повертаюся до парламенту під враженням від роботи в своєму виборчому окрузі, де я працювала до 12 серпня.

Враження ці здебільшого гіркі. Мій округ — це три райони Одеської області: Татарбунарський, Білгород-Дністровський та Саратський. Всі вони сільськогосподарські. І скрізь найболючіші проблеми — ціни на сільськогосподарську продукцію та податки. Укази Президента, котрі вже діють стосовно оподаткування сільгоспвиробника, дещо полегшили життя міцним господарствам, а слабким, яких більшість, стало ще гірше. Тому нагальна потреба ці укази найретельніше проаналізувати і переглянути. На мою думку, село, яке опинилося на межі занепаду, не вивести з кризи напівзаходами. Треба добиватися ухвалення закону і влаштувати сільгоспвиробнику «податкові канікули» щонайменше на рік.

Важкий тягар на душі від соціальних проблем: невиплата пенсій і зарплат. Учителі округу, особливо сільські, не мають зарплати з березня. Місяцями без зарплати працюють медики та військовослужбовці.

Бадьорі повідомлення по радіо і телебаченню про досягнуті успіхи в цій справі під проводом Прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка — крапля в морі. Пенсіонери буквально благають, маючи мізерні пенсії, щоб хоч потроху повертали украдені заощадження — на ліки та комунальні послуги. Всі сільські пенсіонери налякані Указом Президента про передачу банкам права виплачувати пенсії. Вони категорично протестують проти цього.

Нинішнім літом Білгород-Дністровський мав відзначити своє 2500-річчя. Ювілей перенесено на 2 роки, бо за такої убогості, коли місто не газифіковане, дороги розбиті, святкувати соромно. У світі таких міст одиниці, що почали своє літочислення ще до нашої ери. І ми маємо пам'ятати про це. От і хочеться, починаючи роботу восени, звести докупи всі проблеми, яких чимало нагромадилося в кожного народного обранця, викоремити головні. І зробити все, щоб людям жилося легше, щоб ми всі зрештою повірили: найгірше — позаду, а від виборців поверталися не з такими гіркими враженнями.

Освіта

Свято зі сльозами на очах

СЬОГОДНІ на Полтавщині буде все, як завжди: урочисті лінійки, пам'ятні уроки, зустрічі і спогади однокласників та вчителів — свято знань. Тут без сліз не обійтися — і щасливих, і сумних, адже в них, можливо, виллються радощі й біди нашої школи.

Хоч і з неймовірним скрипом, проте двері всіх навчальних закладів області в День знань відкриються для вихованців. Чув про директора, який власноруч фарбував коридорні стіни школи, знаю вчительку, яка «ходить по батьках» — збирає гроші, щоб відшкодувати вартість затрачених для ремонту методичного кабінету матеріалів, знайомий із товстосумами, котрі для рідної школи своїх чад не пошкодували десятків тисяч «зелених». Бо для проведення цьогорічного ремонту за потреби у 12 млн. гривень у місцевих бюджетах заклали всього 2 млн. Отож і викручуються хто як може.

Протягом двох останніх років у області скорочено 1223 класи, 1356 груп продовженого дня, 9000 ставок. Причину пояснив наш Президент: вона в «можливостях бюджету». Тим часом на перше вересня в області заплановано скоротити ще 132 учнівських класи, а до кінця року більш як півтисячі штатних працівників. І від того деталі тихішим і пригніченішим стає голос сіячів розумного, доброго, вічного. Нещодавно почув чи то анекдот, схожий на правду, чи то правду, схожу на сумний анекдот: у якійсь області зарплату вчителям видають... гноєм. На Полтавщині, на щастя, до такого ще не додумалися, проте заборгованість в окремих районах — майже два місяці.

На плечі, а точніше гаманці, батьків держава перекладає і придбання підручників, оскільки Міносвіти цього року змогло оплатити лише 15 відсотків від надрукованих видавництвами навчальних посібників. Тут взагалі доходить до парадоксів. Купує батько чи мати дитині букварика, а вчитель каже: «Не того автора», знову розкошелюються батьки на нову книжку, а їм у відповідь: «Не в тій редакції». Як наслідок, відсутність цілісної методологічної концепції позначається на знаннях учнів.

А скільки батьківських і дитячих сліз пролито і скільки їх ще буде через шкільну форму, яка з першого вересня стає обов'язковою практично для учнів усіх класів. Її придбання нині не по кишені щонайменше двом третинам сімей, де є хоча б один школяр. А коли їх двоє, троє... Навіть рідна полтавська фірма «Ворскла» дере за форму ледве не три шкіри — 75 гривень, для багатьох гроші чималі. Дещо дешевше коштує вона в приватних підприємствах, проте масові замовлення для них не під силу.

У Полтаві традиційно в серпні діє шкільний базар — раніше гомінкий, велелюдний. Нині він не шумить і не гуде. Лотки та кіоски займають незначну частину колись відведеної під це добре діло бруківки. Поміж ними спроквола походжають півтора-два десятки людей — чи то потенційних покупців, чи то випадкових перехожих. Хоча товар є в широкому асортименті: канцелярське приладдя, зошити, щоденники, підручники, шкільна форма, взуття. Однак торгівля йде мляво, і продавці відверто нудьгують. Одна з них так прокоментувала ситуацію: «У нас завжди чогось не вистачає. Були гроші — бракувало товарів, тепер є все, що заманеться, але в кишенях порожньо».

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Романтики «роблять» погоду

Щороку близько ста фахівців поповнюють специфічні установи й заклади, що «роблять» погоду для всієї України.

Понад п'ять тисяч чоловік — вихованців Херсонського гідрометеорологічного технікуму працюють нині в обласних гідрометеоцентрах, обсерваторіях, водних та наземних спостережних станціях, обслуговують відомчі інтереси з охорони навколишнього середовища. Скажімо, неможливо досягти безпеки польотів, не маючи надійних метеослужб в аеропортах. Водні фарватери морських споруд теж під постійним контролем саме гідрографів.

— Наші професії — державні, — переконано зазначає директор технікуму Іван Вожеренко, — адже практично нікому, окрім специфічних служб держпідпорядкування не потрібні такі фахівці. Це й накладає певний відбиток на організацію навчального процесу. Хоча й не вистачає фінансування, та намагаємося підтримувати в належному стані навчальні лабораторії, водну та метеостанції, зважено, в комплексі подавати як теоретичні знання, так і практичні навички.

Не варто забувати, що вступають до технікуму юнаки й дівчата романтичного складу характеру. Адже й практика, і розподіл після закінчення передбачає роботу в будь-якому куточку України — в горах Карпат та Криму, на лісистому Поділлі чи відкритому всім вітрам Сході. Хоча довелося чути парадоксальне, на перший погляд, твердження: найпрестижнішою практикою вважається робота саме... в столиці, в Бориспільському та Жулянському аеропортах.

Викладацький склад у технікумі вважають чи не найдорожчим надбанням — адже існує неписане правило, що працювати зі студентами може лише фахівець, котрий не менше п'яти років працював «у мережі», тобто безпосередньо в водно-польових умовах гідрометеостанції.

Сергій ЗЛЕНКО.

Херсон.

На знімку: директор гідрометеотехнікуму Іван Вожеренко.

Фото автора.

Вчителів для діаспори готуватимуть у Ніжині

НЕЩОДАВНО державна акредитаційна комісія Міністерства освіти України ухвалила рішення про надання Ніжинському педагогічному інституту імені М. Гоголя статусу університету і акредитувала його за найвищим — четвертим — рівнем підготовки спеціалістів. Цю приємну подію я попросив прокоментувати доктора фізико-математичних наук, професора В. Яковця.

— Ідея створення університету в Ніжині належить Іллі Андрійовичу Безбородьку, який, виконуючи заповіт брата, канцлера Російської імперії Олександра Безбородька, розпочав будівництво вищого навчального закладу, — зазначив він. — Щоправда, сенат дещо приземлив прагнення фундаторів, назвавши збудовану в 1820 році освітню установу «Гімназія вищих наук князя Безбородька». І все-таки за рівнем викладання це був найпередовіший вуз того часу. Саме тут отримали грунтовну освіту М. Гоголь, Є. Гребінка, В. Забіла, Н. Кукольник, О. Афанасьєв-Чужбинський, Л. Глібов, Ф. Богушевич та багато інших відомих літераторів, художників, мислителів. У 1918 році гетьман П. Скоропадський прийняв рішення про заснування Ніжинського університету. На жаль, через падіння гетьманату цей задум теж не вдалося реалізувати. І ось нарешті прийнято історичне для нас рішення.

— Чим воно обумовлене?

— Насамперед докорінним поліпшенням навчально-виховного процесу. Якщо 1995 року серед викладачів інституту було 37 відсотків докторів та кандидатів наук, то нині їх — 60. Щороку отримують наукові ступені 17—18 наших науковців. Усе це дало змогу вузові удосконалити програми навчання, ввести нові спеціалізації. Ми першими в області відкрили магістратуру і цього року вже здійснили випуск магістрів з восьми спеціальностей. Новий статус зобов'язує нас не зупинятися на досягнутому і далі вдосконалювати систему підготовки майбутніх педагогів.

— Відомо, що на другому форумі українців розглядалося питання про створення базового навчального закладу, який готував би вчителів для діаспори, і цю місію покладено на вас.

— Так, багатопрофільний гуманітарний центр з підготовки вчителів для східної та західної української діаспори на базі університету нині перебуває в стадії становлення. Вирішуємо організаційні, фінансові питання. Сподіваюся, що Міністерство освіти надасть нам відповідну допомогу.

— Педагогам не платять зарплати по кілька місяців, і, незважаючи на це, молодь все-таки обирає професію вчителя?

— Конкурс на окремі факультети становив чотири чоловіки на місце. Це свідчить про те, що професія педагога ще користується авторитетом у суспільстві. Приємно відзначити, що обласний педагогічний ліцей при пединституті дав непогане поповнення. З 48 випускників 42 стали нашими студентами. За конкурсними випробуваннями ми прийняли 505 юнаків та дівчат за державним замовленням та 168 на контрактних умовах. На заочне відділення вступили майже 500 чоловік, з них 400 за власний кошт.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: Ніжинський державний педагогічний університет.

У номер

Вдаримо золотом по боргах

Як повідомляє прес-служба Президента, Леонід Кучма підписав укази про невідкладні заходи з погашення заборгованості у виплаті пенсій, а також про додаткові заходи зі стримування штучного зростання заборгованості у заробітній платі.

Згідно з невідкладними заходами тимчасово підприємства й організації, що здійснюють роздрібну торгівлю ювелірними виробами, сплачують збір на обов'язкове державне пенсійне страхування в розмірі трьох відсотків вартості реалізованих виробів із золота (потенційні наречені можуть розслабитися: обручки Президент поки що увагою «не вшанував»). При відчуженні легкових авто підприємства, установи і організації всіх форм власності, а також фізичні особи сплачують збір у розмірі 100 гривень за кожний автомобіль у порядку, визначеному Кабінетом міністрів.

Додаткові заходи передбачають стримання штучного зростання заборгованості із заробітної плати: на підприємствах, установах і організаціях усіх форм власності, які мають такі заборгованості. До їх погашення тарифні ставки, посадові оклади, діючі розміри премій, доплат і надбавок не можуть підвищуватися. Одночасно з цим Президент України направив до Верховної Ради відповідні проекти законів.

ВІД РЕДАКЦІЇ. І невідкладні, і просто додаткові заходи навряд чи виведуть економіку з кризи, але який привід для розмов про небувалу ефективність і плідність виконавчої влади!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

У столиці про жінок вже потурбувалися

У Києві відкрито міський центр роботи з жінками, повідомляє «Інтерфакс-Україна». Створений з метою надання юридичної та психологічної допомоги жінкам, а також їх освітньої та професійної переорієнтації, центр здійснює безкоштовну консультаційну діяльність. Тут працюватимуть курси операторів персональних комп'ютерів, бібліотека, жіночий ресурсний центр, тренінги, «гаряча лінія».

До речі, жінки становлять 52% населення Києва. В майбутньому планується створити подібні центри в кожному районі столиці.

Медицина

На Срібну Землю — зі всього світу

VII конгрес Світової федерації українських лікарських товариств (СФУЛТ), що проходив в Ужгороді, зібрав медиків з багатьох країн світу.

На ньому обговорено проблеми організації медичної допомоги в Україні, роль недержавних громадських професійних організацій в охороні здоров'я та розвитку медичної освіти. Йшлося й про досягнення світової медицини в галузі хірургії, онкології, гастроентерології, акушерства й гінекології, ортопедії, ендокринології, профілактичної медицини.

Майже п'ятдесят років тому цю організацію заснували українські лікарські товариства Північної Америки. Згодом у Чикаго було створено осідок СФУЛТ. Товариство проводить велику видавничу, просвітницьку, гуманітарну роботу. Проте добрі наміри медичної діаспори часто-густо наштовхуються на бар'єри, пов'язані з нашими незнищенними тяганиною і бюрократизмом. І все ж президент СФУЛТ Павло Джуль був вражений високим фаховим рівнем наших лікарів і зауважив, що жоден американський медик не зміг би працювати за таких умов, які склалися нині в Україні.

Гості Закарпаття відвідали лікувальні заклади та оздоровниці краю, повезли з собою найкращі враження від зустрічей і нових знайомств. А на спомин про Срібну Землю, як називають здавен Закарпаття, — вишивані тайстрини, виготовлені руками медпрацівників. Одну з них, прикрашену любовно вишитим портретом Тараса Шевченка, вручено Павлові Джулю. Господарі ж, за словами декана медфаку Ужгородського держуніверситету Василя Бори, сприйняли проведення конгресу на їхній землі як визнання заслуг лікарів-практиків та лікарів-учених, адже за місце його проведення треба було побороотися. Закарпатці з перевагою тільки в один голос випередили у цьому змаганні Київ.

Наступний конгрес СФУЛТ буде проведено у місті Трускавці на Львівщині. За це висловилася переважна більшість його учасників. Відбудеться ця подія в 2000 році.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

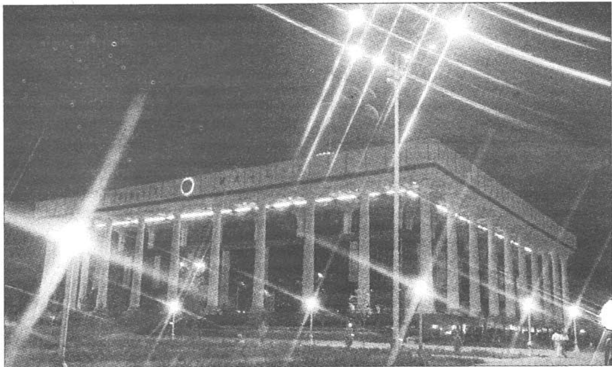
З Днем незалежності,

На політичній карті світу, в центрі азіатського континенту, дедалі вагоміше заявляє про себе нова незалежна держава Узбекистан. Прогресивні зміни, що відбуваються в цій країні, її величезні природні багатства, виробничий, науково-технічний та інтелектуальний потенціал, унікальна національно-культурна спадщина приваблюють людей з усіх кінців світу, які цікавляться історією і сучасним життям узбецького народу.

Посилюється роль Узбекистану в геополітичній структурі, що змінюється. На думку Узбекистану, його позицію вже зважають як давні партнери, так і авторитетні міжнародні організації, повноправним членом яких Узбекистан є. В результаті послідовної миротворчої політики, що її провадить Узбекистан, зміцнюються його позиції як гаранта миру і стабільності у Центральноазіатському регіоні.

З Узбекистаном пов'язують свою долю і майбутнє мільйони людей різних національностей і віросповідання, які живуть у мирі та злагоді на цій древній благодатній землі. Народ Узбекистану, який здобув незалежність, звільнившися від тягаря тоталітарного режиму, відкриває нову сторінку у своїй новітній історії.

Сьогодні ми знайомимо читачів із життям Республіки Узбекистан. Матеріали люб'язно надано узбецькою газетою «Народне слово».

У світлі нічних вогнів сучасного Ташкента — величная будівля парламенту країни.

Будує вся країна

ЗАВОД газохімічного комплексу має стати до ладу наприкінці 2000 року. Основна його продукція —поліетилен. Його вироблятимуть 125 тисяч тонн на рік. Крім того, вироблятимуть й іншу продукцію. Високий вміст етану, пропану, бутану в складі газу низки родовищ Узбекистану забезпечує економічну доцільність їх видобування з метою отримання полімерних матеріалів. Ось чому на Шуртанському газохімічному комплексі передбачається щороку виробляти 137 тисяч тонн зрідженого газу (пропан + бутан). І ще: товарний газ, очищений від сірководню, досягає позначки 4 млрд. кубометрів на рік. Для цього потрібно 4,5 млрд. кубометрів сирого газу, з якого вироблятимуть за рік 140 тисяч тонн етилену, 6 тисяч тонн сополімеру бутен-1.

Цифри перелічувати завжди нудно, але в нашому випадку без них не обійтися, інакше важко уявити всю потужність підприємства, що його будують.

Корпусу заводу ще не видно. У котловані фундаменту провадять закладання бетону. Проте відомо, що завод займатиме площу в 150 гектарів, а з усіма інженерними спорудами і транспортними комунікаціями площа Шуртанського газохімічного комплексу становитиме понад три з половиною тисячі гектарів.

Корпус заводу можна збудувати за порівняно невеликий термін. Але його стіни і дах — це лише сота частина того, що називається заводом. Адже головне для такого підприємства — «внутрішнє начиння».

Відразу планували, що обладнання підприємства має відповідати світовим стандартам. Для цього потрібно було залучити іноземні компанії, які мають високий авторитет у світі і досвід у виробництві обладнання, розробці і впровадженні новітніх технологій.

І ось минулого року підписано контракт про здійснення проекту будівництва Шуртанського газохімічного комплексу спільно з консорціумом «АВВ Луммус Глобал» (США) — «Міцуї Нішо Іваї» (Японія). Вартість технологічної частини проекту оцінюється більш як у 500 млн. доларів.

Консорціум здійснить проектування, поставку обладнання, будівельно-монтажні, пусконалагоджувальні роботи, пуск установок з виведенням їх на проектні потужності за технологічною частиною комплексу.

Варто нагадати, що національна корпорація «Узбекнафтогаз» має неабиякий досвід співробітництва із зарубіжними компаніями.

З консорціумом «Келлог» (США) — «Нішо Іваї» (Японія) здійснювалося будівництво компресорної станції для зворотного нагнітання газу у пласт на родовищі Коклумалак; спільно з консорціумом «Текнін» (Франція) — «Марубені — Джей Джі Сі» (Японія) будували Бухарський нафтопереробний завод; спільно з фірмою «Міцуї» провадяться роботи з реконструкції Ферганського нафтопереробного заводу.

А тепер чергове спільне будівництво — Шуртанського газохімічного комплексу. Звісно, з якихось проблем виникають різні точки зору. Проте, як правило, компромісні рішення знаходяться. З американцями і японцями працювати цікаво, у них є чому повчитися, а надто організації роботи. Є впевненість, що спільне підприємство стане до ладу в призначені терміни.

На будівельному майданчику уже їздять потужні автомобілі, ревіння екскаваторів змушує напружувати голосові зв'язки.

Майстер ПМК-1 тресту «Меліоводбуд» Ташпулат Нарзієв коментує те, що відбувається:

— Тут узагалі важко розібратися в будівельних підрозділах, — каже він. — Переважна більшість машин, приміром, прибула із Самарканда. Є механізми, пригнані з Бухарської, Навоїської областей. Загалом виходить, що газохімічний комплекс в Шуртані будує вся країна.

Це підтвердив і екскаваторник Мамаді Джураєв, котрий підійшов до нас. Перше запитання до нього: «З яких країв прибув?»

— Із Сурхандар'їнської області. Жодних путівок чи агітації не було. Почув про це величезне будівництво. Кваліфікація у мене добра. До таких будівництв не звикати. Довідався, що платять ніби непогано. Ось і приїхав.

Не зайвим буде згадати, що ідея будівництва газохімічного комплексу на Шуртанському газовому родовищі виникла ще 20 років тому — 1978-го. Проте здійснення проекту було неможливе без схвалення центру. А центр поставився до нього, м'яко кажучи, прохолодно. Чи то ідея здалася нереальною, чи коштів не знайшлося... І лише із здобуттям незалежності Узбекистан отримав волю розпоряджатися власними багатствами: сам вирішувати, які об'єкти будувати і яка їхня користь для держави.

Будівництво Шуртанського газохімічного комплексу на сьомому році незалежності стало ніби символом можливості прийняття Узбекистаном найсміливіших рішень. Проектно-кошторисною документацією визначено суму будівництва всього комплексу в розмірі 1 млрд. 600 млн. доларів США. Таких капітальних вкладень не знало ще жодне будівництво країни.

Крок до зближення

Узбекистан та Україна зробили ще один крок назустріч один одному: створено Товариство дружби «Узбекистан—Україна». Це зафіксовано на установчих зборах, де визначено членів правління, ухвалено статут, а головою товариства обрано керівника Державної акціонерної корпорації «Уздонмахсулот» Аліма Атаєва. Історія братніх відносин узбеків та українців бере свій початок у X столітті. Саме тоді київські купці дісталися землі Хорезмії. Покладений ними початок нині має своє продовження у розширенні зв'язків, що торкаються різних сфер діяльності. Торішній товарооборот у 322 мільйони доларів свідчить про інтенсивність партнерства в економіці між незалежними державами. Найсвіжіший приклад: до десятків спільних підприємств, які успішно працюють у республіці, нещодавно додалося ще одне — з виробництва обладнання для переробної промисловості. Незабаром також стане до ладу бухарське СП «Агросервіс», що спеціалізуватиметься на виробництві вітамінної продукції.

Економіка, наука, культура — ось головні опорні точки взаємного обміну. Збагатити його, наповнити новим змістом і покликане створене товариство. Тож зрозуміла особлива увага, яку виявляє широкий загал до події, що відбулася. У привітанні на адресу товариства Президента України Леоніда Кучми, яке зачитав Надзвичайний та Повноважний Посол України в Республіці Узбекистан Володимир Сметанін, сказано: «Нині у багатолітній історії україно-узбецької дружби, безперечно, відкривається нова важлива сторінка. Заснування Товариства «Узбекистан—Україна» — це яскраве свідчення того, що дружні стосунки між нашими країнами не обмежуються лише традиційними політичною, торговельно-економічною та науково-технічною сферами. Не може не радувати те, що в стосунках між Україною та Узбекистаном помітно зросло значення гуманітарного напряму, народної дипломатії, контактів між людьми.

Переконаний, що діяльність Товариства «Узбекистан—Україна» сприятиме подальшому розвиткові та поглибленню співробітництва і взаєморозуміння між двома країнами, зміцненню дружби українського та узбецького народів».

Тепло вмілих рук

Інтернаціональний центр, який працює в столиці республіки, — улюблене місце проведення художніх виставок і творчих зустрічей. Організатором однієї з останніх експозицій став український культурний центр «Батьківщина».

Біля робіт Н. Таїпової глядачів було особливо багато. Барвистість її вишиванок вабила погляд. А чарівність, моторність і привітність самої вишивальниці схиляли до спілкування. Хтось запитував про причини звернення до мистецтва, яке має давню історію, інші намагалися вивідати секрети майстерності. А більшість просто висловлювали щире захоплення талантом автора, невмирущою цінністю народних ремесел.

Ті, хто прийшов на відкриття виставки, змогли помилуватися і творчістю Т. Савенко. Її полотна виконано у надзвичайно складній техніці шовкографії. Важко навіть уявити, скільки філігранних стібків довелося зробити майстрині, щоб досягти надзвичайної точності рисунка. І ще більше — душевних сил, щоб кожна робота випромінювала стільки світла, спонукала глядача до роздумів про сенс життя, місце людини на Землі.

Раніше дивилися телефот

Чи знаєте ви, що «прототипом» телевізора, біля якого ми так звикли проводити вечори, є телефот? Ще менше людей знає про те, що історичний факт телевізійної трансляції, коли вперше демонструвалося рухоме зображення завдяки цьому самому приладу, має безпосереднє відношення до столиці Узбекистану. Саме в Ташкенті 70 років тому і сталася знаменна подія, з якої, по суті, й починається ера телебачення.

По праву її прабатьком вважають ташкентського винахідника Б. Грабовського, який разом з помічником І. Беленським спорудив «диво-скриньку». З допомогою електронно-променевих приладів, розміщених у телефоті, 26 липня 1928 року й було відтворено зображення. Тоді першим глядачам з допомогою цієї техніки показали дружину Грабовського, яку, з легкого пера журналіста, назвали першою леді ТБ.

Про події тих днів розповідали на вечорі в українському культурному центрі «Батьківщина» в Узбекистані, який на честь ювілейної дати зібрав коло своїх друзів, котрі глибоко цікавляться історією і культурою рідного краю. А краще уявити образ невтомного дослідника, який своїми винаходами сприяв поступові прогресу, допомогли архівні документи, які дбайливо зберігаються як у республіці, так і за її межами. Вони стали яскравими ілюстраціями до розмови про обдаровану працелюбну людину, охоплену ідеєю зробити життя цікавішим.

сонячний Узбекистан!

Інакше відстанеш

СЬОГОДНІ на календарі робітників гірничо-металургійного комбінату в Навої за всіма показниками 2001 рік. Однак подумки вони сягнули значно далі. Подальший шлях на найближчі 30 років відбито у великомасштабній комплексній програмі, котра дає змогу й надалі діяти в обраному ритмі.

Тому, що не розійдуться у золотовидобувачів задуми з ділом, наміри з реальним їх втіленням, є гарантія. Вона — в єдності прагнень, спільності мети багатотисячного колективу, який вважає для себе принципово важливим працювати з таким керівником, як Микола Іванович Кучерський. Про нього говорять не тільки як про генератора ідей, а й про людину, котра трансформує в собі величезну відповідальність за справу. Можливо, ця риса його характеру також відіграла певну роль у висуванні головою ради концерну «Кизилкуммідьзолото», під час обрання депутатом Олій Мажлісу.

— Що є конкретним результатом і логічним завершенням напруженої праці, нині оціюваної державою не менш високою пробою, аніж золото Мурунтау?

— Сім років тому перед нашим комбінатом було поставлено гранично чітке завдання — вдвоє збільшити обсяг видобування золота. І ми впоралися з ним. Причому не за рахунок інтенсивності розробки родовища, а шляхом створення нових виробничих потужностей. Нині побудовано переробний комплекс в Учкудуці, на черзі пуск наступного, відкрито спільне з американцями підприємство «Зарафшан-Ньюмонд». За останні роки вдалося збільшити видобування золота більш як на 20 тонн, тим часом як Росія на таку саму кількість його знизила. У наших надрах є всі відомі людству корисні копалини. Та вилучено й використано лише невелику частину від того, що є. А золото дає змогу різко підвищити рівень фінансування високотехнологічних галузей вітчизняної економіки.

— Якщо природні ресурси є сходинками піднесення економіки, то які дані дозволяють судити про унікальність золоторудної сировинної бази у Центральному Кизилкумі?

— Восьма частка світового видобутку золота належить Узбекистанові. 90 відсотків його вироблення в республіці припадає на НГМК. Крім того, у світовому рейтингу за нами міцно закріпилося четверте місце з видобутку урану. З появою можливості виходу на міжнародний ринок, з установленням прямих контактів з європейськими клієнтами ми не тільки нагромаджуємо неоціненний досвід міжнародної комерційної діяльності, а й можемо збільшити обсяги видобування енергетичної сировини. А запаси її, йдеться не про прогнозовані, а про вже розвідані, дозволяють працювати у щільному режимі принаймні 70 років. Не кажучи вже про розробку і впровадження технології супутнього вилучення поряд із золотом вольфраму, срібла, паладію.

— Уже протягом 13 років ви очолюєте Навоїйський гірничо-металургійний комбінат. З позицій сьогодення чи можете сказати, що все було зроблено правильно й без помилок?

— Раніше ми мали справу лише з уже готовими рішеннями. Хороші вони чи погані — чіткості не було. Ми не мали жодної інформації про західний досвід, та й самі були строго закритим підприємством. Це за роки незалежності ми об'їздили цілий світ, ознайомилися з роботою найбільших золото- і урановидобувних комплексів. Сьогодні, аналізуючи й зіставляючи, бачимо: багато що слід було б зробити інакше. Приміром, гідрометалургійний завод № 2 побудувати впритул до кар'єру, а не за кілька кілометрів від нього. Доставляти на підприємство подрібнену руду, а не на ньому самому піддавати її дробленню. Тепер уже не зміниш те, що було запроектовано 50 років тому. Тож тепер, впроваджуючи новітні технології, прагнемо все врахувати, щоб уникнути щонайменших помилок.

Провідні фахівці НГМК нині працюють над проблемами, пов'язаними з подальшою розробкою мурунтауського кар'єру. Сьогодні його глибина 350 метрів, за проектом — 600. Отож, треба перебудовувати всі наявні схеми відповідно до майбутніх параметрів кар'єру. Таким чином, уже тепер маємо намір підготувати розв'язання завдання, наміченого на 2030 рік.

— Понад 30 років тому під час відкриття кар'єру в Учкудуці ви вийшли на поверхню, тримаючи в руках перший кілограм видобутої уранової руди, пригадуєте? Чим можете пояснити той свій вчинок, чи тільки бравадою, притаманною молодості?

— Ми всі тоді справді були дуже молоді. Радість сповнювала нас по вінця: видобуто, відвантажено й відправлено на завод першу тонну руди. Ми спромоглися зробити те, що, на думку провідних учених, не можна було зробити.

Багато хто не вірив у можливість практичної розробки родовища в Учкудуці через наявність підземних озер і піщано-глинистих порід. Період той далеко не солодкий. Та ми працювали з розумінням того, що треба викластися до кінця. Робочий день закінчувався після півночі. Ані субот, ані неділь взагалі не бувало. Часи тоді були не для відпочинку, втім, я гадаю, і тепер вони ще не настали.

Що ж до того вчинку, то нічим я особливо не ризикував. Вміст урану в руді незначний. Інша річ, що, користуючись владою керівників, ми не завжди дотримували запобіжних заходів, не завжди проходили санобробку. Багатьох моїх друзів уже немає серед живих, а от мене Господь милував.

— Ви, можна сказати, відкрили Клондайк, постачаєте країні золото. А ви самі, Миколо Івановичу, багата людина?

— Я належав і належу до числа високооплачуваних спеціалістів. Однак тепленьким моє місце роботи не назвеш. Гадаю, не багатство робить людину щасливою. Та й коли б я хотів бути багатим, не працював би на державній службі, а подався у бізнес. Хоча, зізнаюся, є в мене дуже цінна й дорога для мене річ. То Золота зірка Героя Узбекистану.

Інтерв'ю взяв
Леонід КУЧЕРЕНКО.

Щедрість дехканського поля

ЕГЕМБЕРДИ-АКА Бойназарова життя не балувало. Мало не з першого класу почав виходити в поле зі старшими, збирав бавовну, ну, а єдина в господарстві корова постійно була під його піклуванням. Коли закінчив школу, працював на різних посадах, пов'язаних з сільським господарством. Протягом останніх років очолює бригаду, що працює за сімейним підрядом у колгоспі імені Ахунбабаєва Чіназького району. Розмовляли ми з ним у короткі хвилини відпочинку в розпал жнив.

— Радують мене зміни, що відбуваються в селі. Всі вони стали можливі завдяки незалежності нашої республіки. Вирішальну роль відіграли економічні реформи, земля знайшла дбайливого господаря, зацікавленого в результатах праці. Не треба далеко ходити по приклади, візьмімо нашу бригаду. В оптимальні строки провели агротехнічні заходи, ретельно підготували техніку. Порівняно з минулими роками, за моїми розрахунками, врожайність гектара зросте на 10—12 центнерів.

Ці слова досвідченого дехканина згадалися нині, коли столична область виконала держзамовлення, врожай перевищив 230 000 тонн. Близько сімдесяти господарств домоглися рекордного показника — 38—40 центнерів пшениці з гектара. Вирішальну роль відіграло запровадження сімейного підряду.

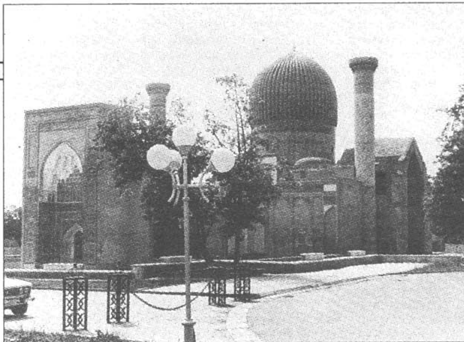
Під колоскові в області було відведено 115 тисяч гектарів. Звичайно, не скрізь урожайність виявилася однаковою, але 1998 рік — поворотний на шляху піднесення зернової галузі республіки.

Як приклад можна навести сільськогосподарський кооператив «Ангрен» Ахангаранського району. Господарство рік у рік нарощує виробництво зернових, і нині зібрано близько 1,5 тисячі тонн, а середня врожайність становила 38 центнерів з гектара.

— Залежно від ґрунту сіяли сорти «скиф'янка», «спартанка», «юна», і це себе цілком виправдало. Землі в нашому господарстві різні за родючістю, є зрошувані й богарні. Експеримент виявився вдалим, дехканські вміння, багаторічний досвід також стали в пригоді. Особливу увагу було приділено безперебійній роботі техніки. П'ять звичайних комбайнів і один «Кейс» не знали спочинку, — каже керівник господарства Шарофіддін Нурмухаммедов.

— Успіх трудівників села став можливим завдяки поетапному проведенню реформ в аграрному секторі, —вважає перший заступник хокіма Ахангаранського району Тулкін Тураєв. — Візьміть той самий «Ангрен». У кооперативному господарстві розвиток здобули поряд з вирощуванням зерна також інші галузі. Почалося піднесення тваринництва, виноградарства, овочівництва, діють малі підприємства. Працелюбний дехканин, який знає свою справу, одержує хороші прибутки.

ЛАБОРАТОРІЯ фізики бавовни, керована кандидатом технічних наук Т. Закіровим Інституту електроніки АН Узбекистану, від початку заснування вивчала будову бавовняного волокна, його міцність. Паралельно йшло конструювання машин, які беруть участь у підготовці насіння до сівби. Був задум зробити їх такими, щоб вони відокремлювали насіння від пуху. Поява такого класу техніки та її використання в аграрному секторі дали змогу не тільки поліпшити якість насіння за ретельнішого сортування, а й забезпечили неабиякий економічний ефект. Завдяки прогресивній технології вдалося знизити кількість насіння під час посіву. Тепер замість 60—80 кг на 1 га витрачають 20 кг оголеного. Причому скоротилися строки їх проростання, відпала потреба у пророджуванні.

Древній Самарканд: всесвітньо відомий мавзолей Гур-Емір.

Фізика крізь призму економіки

Здавалося б, усе чудово — технологія оголення є, машини знайшли застосування на бавовноочисних заводах республіки, вносячи тим самим чималий вклад в економічний розвиток галузі. Та вчені прагнули звести до мінімуму залишки пуху на насінні, щоб воно краще проходило каналами сівалок, а це дозволило б удосконалити наявні механізми. Чималою мірою до цього спонукала потреба зменшити затрати. Адже барабани, що приводять у дію головний робочий орган машини —спеціальні сталеві щітки, — за нинішніх ринкових умов коштують досить дорого, так само, як і сама сталь. А створена працівниками лабораторії нова технологія підготовки посівного насіння дала змогу різко скоротити витрати споживаної електроенергії, знизила металомісткість. До того ж одержуваний після оголення насіння лінт (підпушку) тепер можна використовувати в хімічній промисловості для виготовлення целюлози, клею, плівки тощо. За апробованою в інституті технологією нині працюють на бавовнозаводах Алімкента, Чіназа, Камаші.

Високу ефективність також показали прилади, створені в результаті досліджень в іншій лабораторії Інституту електроніки — емісійно-адсорбційних явищ, очолюваній академіком У. Расуловим. Особливістю цих апаратів є висока чутливість на азотовмісні основи, що дозволяє застосовувати їх для моніторингу довкілля, діагностики низки захворювань печінки й нирок, у криміналістиці тощо. Такий прилад може виявитися незамінним в разі виникнення проблеми негерметичності кабеля чи трубопроводу, коли процес виявлення пошкоджень надто дорогий і трудомісткий.

Нині серійний випуск газоаналізаторів, створених узбецькими вченими, налагоджено на смоленському НВО «Аналітприлад», існує спільний проект з українськими колегами, є низка зарубіжних контрактів, не кажучи вже про укладені в межах республіки. Фахівці лабораторії продовжують свої дослідження, розробку нових технологій, вдосконалення вже наявних. І в недалекому майбутньому вони розраховують одержати нові прилади, апарати, що можуть застосовуватися як для суто наукових досліджень, так і для ужиткових завдань.

Слід зазначити, що не всі розробки Інституту електроніки доведено до промислових технологій, деякі з них залишаються на рівні лабораторних. Приміром, у лабораторії низькотемпературної плазми, якою завідує доктор технічних наук С. Пожаров, очікує на випробування одна з унікальних розробок —використання вакуумного дугового розряду для очищення поверхні металопрокату. Головна особливість цього методу — його екологічна чистота. Крім того, вказана методика дає змогу згладжувати поверхню металу, надає йому додаткових властивостей. Підвищуючи мікротвердість, здатність утримувати на поверхні різні покриття — фарби, лак тощо, на низькосортових марках сталі підвищуються антикорозійні властивості.

Безперечно, технологія перспективна, надто на порозі нового тисячоліття, коли в усьому світі перевагу віддають екологічно чистим продуктам, виробництву, триває всесвітня боротьба за збереження довкілля. З огляду на це, зацікавленість до методу узбецьких фізиків виявили японські спеціалісти, зокрема фірма Nippon Steel Corporation, що придбала ліцензію на лабораторну установку і технологію. А на Міжнародному салоні винаходів, який відбувся у березні цього року в Женеві, наші науковці отримали за свою розробку високу відзнаку — срібну медаль.

Хроніка. Факти. Події

● *Нью-Йорк*

Творити — це вам не ламати

Голова Генеральної Асамблеї Геннадій Удовенко закликав країн—членів ООН переступити через вузькі національні інтереси під час обговорення питання реформи Ради Безпеки, виходити зі спільної для всіх потреби реформування Ради, щоб підготувати її до глобальних змін і нових вимог часу. Зокрема, Робоча група не змогла дійти злагоди через сильне протистояння навколо питання щодо шляхів збільшення членства в Раді, а також через принципові протиріччя навколо використання права вето нинішніми і, можливо, майбутніми постійними членами Ради Безпеки.

● *Вашингтон*

Консультант на півсвіту

Президент США Білл Клінтон перебуває з офіційним візитом у Росії. Він має підтвердити намір обох країн продовжувати тісне співробітництво у важкий для Росії період. Під час зустрічі обговорюватимуть питання безпеки, а також про засоби для «ефективного використання великих природних ресурсів країни і її технологічних знань для досягнення економічного прогресу». На російсько-американській зустрічі буде підписано кілька угод, може, і щодо скорочення запасів плутонію в Росії та США на 50 тонн. Після завершення візиту Білл Клінтон відвідає Великобританію. Головна мета поїздки — проведення серії консультацій щодо мирного врегулювання в Ольстері.

● *Бухарест*

Крокуємо до повної безпеки

Румунська Верховна рада оборони оприлюднила Стратегію національної безпеки. На основі документа мають розробити стратегічні напрями розвитку оборони, внутрішньої безпеки і громадського порядку, міжнародних відносин у цій сфері та стратегію економічної і фінансової безпеки Румунії. Рамковий документ Стратегії національної безпеки набуде чинності лише після того, як президент країни висловить у румунському парламенті політичну декларацію щодо нього.

● *Москва*

Падіння «тимчасово» триває

Центробанк Росії тимчасово зупинив проведення торгів зі встановленням фіксингу на Московській міжбанківській біржі по всіх іноземних валютах у зв'язку зі значною незбалансованістю між попитом і пропозицією іноземної валюти. Керівник департаменту закордонних операцій Андрій Черепанов утримався від прогнозів щодо відновлення торгів.

● *Бонн*

Переговори в Сараєві

Міністр закордонних справ Німеччини Клаус Кінкель відбуде наступного тижня до Сараєва для проведення переговорів щодо ситуації у регіоні з керівництвом Боснії і Герцеговини.

● *Мінськ*

Розходиться з реальністю

Незважаючи на статистику, що свідчить про зростання валового продукту, аналіз ситуації на місцях показує зниження життєвого рівня населення та збільшення «прихованого» безробіття, заявляють лідери білоруських профспілок. На їхню думку, 80 відсотків заробітної плати громадяни витрачають на продукти харчування, решту — на оплату помешкань. Борг держави становить 1 трильйон 704 міліарди рублів. А люди не отримують зарплату по три і більше місяців.

За повідомленням кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.

Обмін можливий. Не досвідом

В УКРАЇНІ перебуває військова делегація Ісламської Республіки Пакистан (ІРП), очолювана начальником Комітету об'єднаних штабів, командувачем штабів Сухопутних сил цієї країни генералом Джахангіром Караматом. Навряд чи мету візиту доречно характеризувати традиційним у таких випадках «взаємним обміном досвідом». Якщо і є перспективи обміну, то, найімовірніше, за схемою «товар—гроші»: товар український, гроші — пакистанські. Річ у тім, що ІРП посідає друге, після Росії, місце за обсягом імпортування української продукції військового призначення.

Поки що нетривале, але інтенсивне україно-пакистанське військове співробітництво було вже не раз випробуване на міцність. Київ на диво вперто долав усілякі спроби зашкодити виконанню контракту на постачання Ісламабаду 320 танків Т-80УД загальною вартістю близько 650 млн. доларів. Зламати цю вигідну оборудку не вдалося ані недоброзичливій до Пакистану Росії (зокрема, українські зброярі самі налагодили виробництво раніше експортованої для Т-80УД 125-міліметрової гармати), ані Індії, яка і невдоволення висловлювала, а в разі порозуміння, і на перспективні замовлення для свого війська натякала. Не вплинуло на україно-пакистанські відносини тотальне засудження проведення Ісламабадом ядерних випробувань у травні: Президент Кучма особисто заявив тоді, що, незважаючи на це, Україна виконає «танковий» контракт до кінця. Також не збентежили українське керівництво недавні скандальні звинувачення у нібито продажу української зброї через Пакистан для афганського руху «Талібан».

Що ж, саме такий стан речей є природним — на відміну, скажімо, від сумнозвісної історії з україно-іранським співробітництвом, коли через забаганку США харківський «Турбоатом» позбувся вигідного контракту, а Україна в цілому — багатьох спокусливих майбутніх оборудок. Тим паче, що співробітництво з Пакистаном не обмежується лише продажем танків Т-80УД. Нині триває завершальна стадія розробки новітньої машини — танка МБТ-2000, замовником якого є Пакистан, головним виконавцем — Китай, а одним з учасників — Україна. Цілком можливо, що додаткові пункти попиту й пропозиції з'являться саме під час нинішнього візиту пакистанських військових. Список об'єктів, які вони хотіли б відвідати, більше ніж промовистий: АНТК ім. Антонова, завод «Арсенал», завод ім. Малишева у Харкові та харківське КБ ім. Морозова. Заплановано також зустрічі з міністром оборони Олександром Кузьмуком, начальником Генштабу ЗСУ Олександром Затинайком та міністром промислової політики Василем Гуреєвим.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Хочете в Париж? А Ширак — у Київ!

ЗАВТРА до Києва прибуває Президент Французької Республіки Жак Ширак. Безсумнівно, за своїм політичним значенням ця подія стане однією з найважливіших у цьому році. Французька зовнішня політика на піднесенні, авторитет Франції зростає, а тому й контакти на вищому рівні не можуть не бути корисними для України. Ну а для «ГУ» майбутній візит став приводом для інтерв'ю з Надзвичайним і Повноважним Послом Французької Республіки в Україні Паскалем ФІЄСКІ.

— Є думка, що відносини між Україною та Францією розвиваються не дуже активно. Мало того, деякі політики навіть вважають, що Франція продовжує віддавати пріоритет відносинам з Росією, що вони є продовженням традиційної проросійської орієнтації Франції у Східній Європі. Ви згодні з такими твердженнями?

— Мені це дивно чути. Адже не йдеться про вибір між Росією та Україною. У Європі є багато держав, з якими Франція вже давно має добрі відносини, у тому числі й Росія. Проте Франція налагоджує хороші відносини і з новими державами. Хіба можна казати, що з французької сторони немає інтересу до України, якщо тільки цього року вашу країну відвідали генеральний секретар Бертран Дюфурк (друга людина в МЗС Франції. — **Авт.**), міністр зовнішньої торгівлі Жак Донду, який брав участь у роботі змішаної економічної комісії, нещодавно в Києві побував наш міністр закордонних справ Юбер Ведрін. Окрім того, Францію відвідав міністр оборони України Олександр Кузьмук, а нині ми готуємо візит міністра АПК Бориса Супіханова. Це свідчить про те, що співробітництво між країнами продуктивне.

Можливо, у вас склалося враження, що Франція почала розвивати відносини з Україною трохи пізніше, ніж інші країни. Але це скоріш випадковість. Річ у тім, що протягом останніх років політичне та економічне життя Франції дуже насичене. Ви, напевне, знаєте, що не так давно у нас відбулися дострокові парламентські вибори... Тому деякі візити довелося відкласти.

— Проте такій переконливій кількості нещодавніх україно-французьких контактів є й інше пояснення — готувався візит Жака Ширака...

— Будь-який візит — це підтвердження добрих відносин між країнами і можливість відкрити нові напрями у співробітництві. Так, у результаті переговорів міністра зовнішньої торгівлі Жака Донду вдалося підготувати основу для розширення французьких інвестицій...

— До речі, їх обсяг збільшився?

— Так, але все-таки він не досить великий. Французькі бізнесмени справді зацікавлені співробітничати з українськими колегами. Тільки нині представники понад 70 французьких фірм вивчають інвестиційний клімат у вашій країні з надією налагодити співробітництво.

— Цікаво, скільки ж із них затримається в Україні?

— Вважаю, що відсоток тих, хто передумає, буде дуже малий. Якщо бізнесмен справді хоче налагодити співробітництво, то виявить наполегливість. Хоч, зрозуміло, є серйозні проблеми, що затримують розвиток торговельно-економічних відносин. Вони добре відомі. Про це казали і пан Ведрін, і пан Донду під час своїх візитів. Наприклад, закони змінюються часто, але їх удосконалення чомусь створює труднощі для інвесторів. Про ситуацію з податками ви самі в курсі. Одне слово, інвестори не знають, що їх очікує у майбутньому... І це ненормально.

— А скільки вже є спільних підприємств?

— Навіть не знаю. Адже держава не контролює діяльність приватних фірм. До речі, коли я був в Одесі, то дізнався, що там зареєстровано чотири французько-українські СП. Це було для мене несподіванкою. Процес цей залишається важко відстежити. От ви знаєте, що фірма «Олейна» вже належить не італійцям, а французам? Її перекупили! Я сам дізнався нещодавно.

— Але чи збільшився товарооборот між країнами?

— Він зростає на 30—40 відсотків щороку. Правда, почали ми на досить низькому рівні. Але тільки протягом цих півроку він збільшився майже на 30 відсотків (приблизно на 1848 млн. франків). Причому радує те, що на 20 відсотків збільшився український експорт (786 млн. франків). Це добре, бо відносини можуть розвиватися лише за рівної участі сторін.

— За вашими спостереженнями, на побутовому рівні французи цікавляться нашою країною?

— Ви — нова країна, і, зрозуміло, у Європі багато людей, яким вона цікава.

— Чому ж тоді в Україні так мало французьких туристів?

— В Україні слабо розвинена індустрія туризму. Бракує хороших і недорогих готелів... А музеї! Якщо порівняти недавно відреставровані музеї із тими, що досі стоять у черзі на ремонт, то контраст великий...

— Ви встигаєте ходити в музеї?

— Так, коли є вільний час. До речі, нещодавно я побував на Добранічевській первісній стоянці. Хата, складена з черепів і кісток мамонтів, — це унікально! Такого у світі більше ніде немає. Отож в Україні багато місць, які можна показати туристам.

Бесіду вела Наталя ФІЛІПЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

І гордий Ататюрк...

Цікавий конкурс оголосили турецьке представництво газети «Інтернешнл Геральд Трібюн» та провідна турецька газета «Міллієт». Проводиться він у рамках святкування 75-ї річниці з дня проголошення Турецької Республіки (29 жовтня) і передбачає змагання на краще написання портрета її засновника Мустафи Кемаля Ататюрка.

Умови конкурсу такі. Розмір портрета 50 см на 70 см, написаний він має бути на полотні. Кожен художник може подати кілька робіт. Для участі у змаганні слід зробити фотографію портрета розміром 15 см на 20 см, а також його репродукцію на прозорій плівці, і надіслати за адресою:

International Herald Tribune —
Turkish Office
Yari Kredi Vakif Binasi Z6
Valikonagi Caddesi, Nisantasi
8020, Istanbul, Turkey.

Переможці, яких визначить турецька громадськість, отримають такі премії: перша — 15 000 доларів, друга — 10 000, третя — 5 000.

Останній термін подання робіт — 18 вересня 1998 року.

Для одержання додаткової інформації про Ататюрка або його фотографії бажаючі можуть звернутися до Посольства Туреччини в Україні, на прохання якого й надруковано це повідомлення.

За «Мерседесом» у чергу

ТІЛЬКИ на перший погляд здається, що в Німеччині купити «залізного коня» просто. Незважаючи на велику кількість автомобільних салонів, на вітринах яких виставлено лімузини, автолюбителі часто змушені чекати в черзі в середньому від двох до десяти місяців, аби отримати замовлену машину, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Без сумнівів, лідером є новинка концерну «Фольксваген» «Нью Бітл», який складають на заводі в мексиканському місті Пуебла. І хоч «Нью Бітл» з'явиться на ринках тільки восени, замовлення на нього зробили вже понад 100 тисяч німців. Не зупиняє автолюбителів навіть висока ціна — 35 тисяч марок, що майже на 10 тисяч перебільшує початкову, встановлену компанією. А перші машини, які завезли в Німеччину як експеримент, продавали за ціною понад 60 тисяч марок.

Але рекорд черги б'є концерн «Даймлер-Бенц». «Мерседес» модифікації СКЛ, вартістю 56,2 тисячі марок, слід чекати від півтора до двох років. Правда, «Мерседес» класу «М» за 61,48 тисячі марок можна отримати всього за 9—18 місяців.

Трохи простіше з автомобілями масового вжитку. Автомобіль «Пума» (29 тисяч марок) треба чекати від 8 до 12 місяців, «Гелексі» (40,9 тисячі) — від 3 до 12 місяців.

Одне слово, німці також потерпають від черг.

У «Шахтаря» було свято, а «Динамо» просто відновлювалося

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ. ВИЩА ЛІГА. *9 тур: «Шахтар» — «Дніпро» — 6:0. 8000. Попов, 47, 77, 86, Воробей, 57, 74, 79. «Карпати»— «Металург» (Запоріжжя) — 1:1. 5500. Гецко, 67, — Коваленко, 47. «Металург» (Маріуполь) — «Кривбас» — 0:0. 10000. СК «Миколаїв» — «Металург» (Донецьк) — 0:1. 7500. Булгаков, 72. «Металіст» — «Ворскла» — 2:4. 6000. Рудняк, 13, Костюков, 44 — Кобзар, 16, Мусопитін 2 і 79, Костюк, 31. «Нива» — «Зірка» — 3:2. 5000. А. Капанадзе, 28, Первак, 69, Фокін, 84 — Єсип, 51, Кислов, 56. На 69-й хв. з поля вилучено Мазура («Н»). «Динамо» — «Прикарпаття» — 7:0. 3000. В. Маковський, 31, Белькевич, 41, Хацкевич, 56, Ребров, 69 з пенальті, Шевченко, 74,87, Михайленко, 81.*

Після виснажливої гри зі «Спартою» тренери «Динамо» дали змогу відпочити деяким футболістам. На поле проти «Прикарпаття» вийшли: Шовковський, Кирюхін, Хацкевич, Головко, Михайленко, Коновалов, Каладзе, Калитвинцев, Косовський, Белькевич, В. Маковський. У другому таймі Коновалова, Каладзе і В. Маковського замінили відповідно Шевченко, Гусін і Ребров.

У першому таймі на полі блискуче грало білоруське тріо, у другому відмінно зіграв дует Ребров — Шевченко. Двічі Сергій давав відмінні паси Андрію, який закочував м'ячі до воріт Сироти. Не зіпсував динамівського почерку Кирюхін, який грав на місці Лужного. Саме з його подачі забив гол Белькевич. До речі, підозри на перелом пальця на нозі у Лужного не підтвердилися і він готується вийти на поле проти збірної Росії.

Ще один великий рахунок було зафіксовано в Донецьку, де «Шахтар» своє професійне свято відзначив 6-ма голами у ворота «Дніпра». Цікаво, що по три м'ячі провели Попов і Воробей. Перший, як відомо, є гравцем національної збірної, другий — молодіжної. Радує те, що вони перебувають у бойовій формі та доброму гуморі. Слід зазначити, що у складі «Шахтаря» з'явився Ковалюк, якого на початку чемпіонату було заявлено за київське «Динамо».

Після відставки Олександра Довбія з посади головного тренера «Ворскли» полтавська команда дуже змінилася. Вона не лише забила перший гол у цьому чемпіонаті, а й вперше перемогла. До того ж у Харкові, де «Металіст» рідко комусь поступається. А аутсайдера готовий був розчавити. Не вийшло. Під керівництвом тренерної ради, до якої увійшли Сергій Собецький, Іван Шарій, капітан команди Андрій Ковтун і два віце-капітани Сергій Чуйченко і Володимир Мусолітін, «Ворскла» зім'яла оборону харків'ян. Після такої переконливої та трохи несподіваної перемоги постає запитання: «Чи не «плавили» полтавчани Олександра Довбія?» Адже у команді, яка не забила до цього жодного м'яча, ніяких змін, окрім відставки головного тренера, не відбулося.

Андрій Шевченко: «Ще трохи відпочину і Росії теж заб'ю».

Без врахування матчу «Таврія» — ЦСКА, який закінчився вчора ввечері, турнірна таблиця після 9 туру має такий вигляд:

	І	В	Н	П	М	О
«Кривбас»	9	4	5	0	11–2	17
«Динамо»	7	5	1	1	25–4	16
«Металург» М	9	4	2	3	10–5	14
«Карпати»	9	3	5	1	8–5	14
«Металург» Д	8	4	2	2	9–7	14
«Шахтар»	6	4	0	2	18–4	12
«Металург»	3	8	3	3	11–12	12
«Дніпро»	8	4	0	4	9–14	12
«Нива»	8	3	2	3	6–9	11
ЦСКА	7	2	4	1	11–9	10
«Таврія»	7	3	0	4	7–9	9
СК «Миколаїв»	9	2	3	4	6–15	8
«Зірка»	9	2	2	5	9–14	8
«Металіст»	8	2	0	6	8–20	6
«Прикарпаття»	9	1	3	5	7–21	6
«Ворскла»	7	1	2	4	4–9	5

Матчі 10 туру відбудуться 10 і 12 вересня. «Динамівців» перед стартом у Лізі чемпіонів 10 вересня екзаменуватиме на власному полі лідер чемпіонату — «Кривбас».

Олександр ВОЛОДИМИРОВ.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Десна: вогонь по своїх воротах

Першість України. Перша ліга. 7 тур: **«Поліграфтехніка» — «Чорноморець» — 0:0. 2000 глядачів. «Кремінь» — «Металург» — 3:2. 3200. Самара,25, Чесноков, 28, Базиляк, 50 — Шейхаметов, 42 з пенальті, Ковальчук, 45. ЦСКА-2 — «Торпедо» — 0:2. 200. Бондаренко, 73, Бурхан, 79. ФК «Черкаси» — «Шахтар-2» — 2:0. 2000, Гулий, 33 і 62. «Полісся» — «Динамо-2» — 1:2. 1500. Оберемченко, 58 — Черняк, 18, Венглинський, 78 з пенальті. «Нива» — «Десна» —2:1. 3000. Зеленюк («Д»), 36 у свої ворота, Боровський, 61 — Собех, 90. «Шахтар» — «Сталь» —3:4. 4000. В. Колесник, 38, Теркулов, 66 і 73 з пенальті — Бугаков, 8, Плотников, 70, Моргунов, 74, Лопаткін, 77. «Волинь» — ФК «Львів» — 0:0. 1500. Матчі «Явір» — «Поділля» та «Нафтовик» — «Буковина» перенесено на 14 листопада.**

Приїзд одного з лідерів у столицю залишився непоміченим. Всього 200 глядачів прийшло подивитися на гру ЦСКА-2 та «Торпедо». За порожніх трибун армійці, очевидно, вирішили не надриватися і програли запоріжцям. А ось матч у Горлівці видався цікавим. У другому таймі гості й господарі за 11 хвилин забили п'ять (!) голів. На один більше виявилося у «Сталі», яка вже наздогнала лідерів, а за результативністю алчевці, як і минулої першості, випереджають всіх. «Чорноморець» знову втратив два очки. Цього разу у грі з одним із аутсайдерів. Так, не просто одеситам приживатися в першій лізі.

Нині тут лідирують «Динамо-2» і «Торпедо», у яких по 18 очок. У «Чорноморця» — 15, у «Ниви» і ФК «Черкаси» — по 13, «Сталі» — 12. Матчі 8 туру команди першої ліги провели вчора. Про їх результати ми повідомимо в наступному номері газети.

Дуже хочеться в США

Жіноча збірна країни з футболу провела в своїй групі останній матч відбіркового циклу до чемпіонату світу 1999 року з командою Ісландії. Нашу команду в цій зустрічі цілком влаштовувала нічия, але вона перемогла — 1:0. Друге місце, яке вона посіла в групі, дає право на участь у стикових матчах плей-офф і у випадку позитивного результату під час зустрічей з майбутнім суперником, збірна України отримає путівку до США, де проходитимуть фінальні ігри чемпіонату світу.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

До відома громадськості

Миколаївська ТЕЦ звернулась до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з виробництвом електричної енергії в м. Миколаєві.

Поштова адреса: 327002, м. Миколаїв, Каботажний узвіз, 18.
Телефон: 39-90-59.
Телетайп: 272153. Мопнія
Факс: 36-20-40.

У номер

● *Київ*

Приймай, ліцею, поповнення

200 новобранців Київського військового ліцею імені Івана Богуна, які склали вступні іспити після закінчення семи класів, займуть місця в аудиторіях. Вони навчатимуться у філії ліцею, розташованій в одному з дитячих санаторіїв передмістя столиці — Боярки. Нагадаємо, що до базового ліцею зараховуються юнаки, які закінчили 9 класів. Віковий ценз для учнів знижено з метою підвищення соціального захисту дітей-сиріт, дітей військовослужбовців, які загинули під час виконання службових обов'язків, та дітей з багатодітних родин, повідомляє ДІНАУ.

● *Івано-Франківськ*

Короткий шлях із Заходу на Південь

Колективи промислових підприємств, сільськогосподарські та приватні фірми Прикарпаття вважають найвищим патріотичним обов'язком турботу про українських моряків. На адресу підшефної частини в Очакові відправлено кошти від Брошнівського та Осмолодського держлісгоспів, а також столярні вироби, пиломатеріали, товари побутового призначення. Прикарпатці допомогли також Сімферопольській українській гімназії: забезпечили навчальний заклад (приміщенню близько 200 років) потрібними лісоматеріалами.

● *Житомир*

Про них пам'ятають нащадки

Наприкінці 1941 року фашисти розстріляли неподалік райцентру Дзержинськ Житомирської області більш як 700 євреїв — місцевих жителів і біженців. Потім розстріли методично повторювалися. На місці масових поховань відкрито пам'ятник, кошти на спорудження якого протягом року збирало місцеве єврейське товариство і рідні загиблих, котрі живуть нині в Ізраїлі, США, на Житомирщині. На траурному мітингу до підніжжя пам'ятника вмуровано капсулу з іменами загиблих.

● *Львів*

Ентузіазм — навперейми катастрофі

Про імовірність екологічної катастрофи в Стебнику, поряд із Трускавецьким курортом, знають керівники і чиновники усіх рівнів. На державному гірничо-хімічному підприємстві «Полімінерал» давно не виконують навіть мінімум природоохоронних робіт. Колектив гірничо-рятувальників, який вже 18 місяців не одержує зарплати, застрайкував. Виділені Києвом кошти досі не дійшли до Стебника. Ситуація стала критичною. Затоплено понад 21 тис. куб. м підземних виробок. Гірничо-рятувальний загін і бригада цивільної оборони із Дрогобича працюють по пояс у воді в три зміни. Щоби запобігти аварії (свого часу саме це підприємство спричинило катастрофу на Дністрі), треба збудувати насосну станцію, прокласти розсолопровід...

Щоб доточити поли, відрізують рукава

Проблема

Сьогодні, коли на 16 мільйонів платників внесків до Пенсійного фонду припадає 14,5 мільйона пенсіонерів, дорога кожна копійка, що туди потрапляє. Що ж пропонує уряд, аби не тільки отримувати ці кошти, а й раціонально ними розпоряджатися?

Про ці та інші аспекти вдосконалення чинної пенсійної системи йшлося на засіданні прес-клубу ринкових реформ. Заступник міністра праці та соціальної політики Олена Гаряча поінформувала журналістів про заходи, які дозволять, на її погляд, більш-менш безболісно вийти зі становища, що склалося.

Серед заходів — запровадження персонального обліку платежів до Пенсійного фонду всіма суб'єктами господарювання, в тому числі і особами, котрі займаються підприємницькою діяльністю. А також розробка системи індивідуальних персональних пенсійних рахунків, коли гроші, які отримуватиме людина, виходячи на пенсію, залежатимуть від її особистого трудового внеску. Принцип простий. Краще працюєш — більше відрахувань на персональний рахунок. Однак незрозуміло, чи буде забезпечено схоронність цих коштів і чи не спіткає їх доля внесків в ощадбанках, які й досі не можуть забрати наші батьки?

Пропоновані гарантії збереження цих коштів шляхом операцій з нерухомістю, випуску облігацій тощо непереконливі. Тому яким би привабливим не здавався цей проект, навряд чи багато людей захоче ним скористатися.

Пенсіонерам, котрі продовжують сьогодні працювати, уряд готує не дуже приємний сюрприз — обмежену пенсію. Щоправда, стосуватиметься він в основному працівників фінансових та банківських установ, органів управління, де висока заробітна плата. Інтереси ж медиків, учителів, селян, тобто працівників тих галузей, де середня заробітна плата нижча від подвійної величини середнього розміру зарплати у народному господарстві, цей порядок не зачепить. Зате, на думку пані Гарячої, зекономить чималі кошти, що дозволить виплачувати протягом року пенсії майже трьомстам тисячам пенсіонерів. Та «оновлення» Пенсійного фонду у такий спосіб дуже вже нагадує відому байку про Охрімову свиту, коли для того, щоб доточити поли, відрізують рукава...

Спантеличує пенсіонерів, звиклих до дідівського способу отримання пенсій на пошті, і новий порядок їх виплати. Хоч як Олена Василівна не змальовувала принади нової форми виплати пенсій через банки, цілком зрозуміло, чому старики опираються. Працівники банківських установ, врахувавши психологію літніх людей, пропонують усі вигоди, аби отримати нових клієнтів. Це і доставка пенсій додому хворим і немічним, і відкриття у всіх поштових відділеннях філій банків, і визначений день отримання пенсій, і, що найголовніше, мізерний процент за свої послуги.

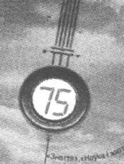
Непогано до усього цього ще й отримати повну гарантію збереження і своєчасної виплати пенсій.

Лариса КРУПІНА.

Втамовуючи спрагу пізнання

Ювілеї

75 років тому в Україні народився науково-популярний журнал «Наука і суспільство».

Тодішній столичний Харків був під впливом не лише індустрійного, а й інтелектуального буму. Відчувалася потреба у доступній подачі інформації про нові досягнення наукової думки. Відтоді таку благородну місію взяв на себе часопис «Знаття» (тепер — «Наука і суспільство»). Протягом десятиліть видання неодноразово змінювало назву, обсяг. Та постійною залишалася його визначна просвітницька роль.

Напередодні виходу ювілейного номера у світ редакція отримала чимало привітань. Першими їх надіслали Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко, Президент України Леонід Кучма, голова Київської міської держадміністрації Олександр Омельченко. У святковій кореспонденції — добрі слова на адресу відомих учених та літераторів, які брали участь у багатолітньому творенні журналу.

Вітаючи колектив просвітників-однодумців зі святом, Олександр Ткаченко так окреслив значення видання для українського суспільства: «Пробуджуючи жадобу нових знань, прагнення наукового пошуку, часопис став добрим помічником і наставником для багатьох поколінь науковців, учителів, студентів, учнів».

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

На знімку: ювілейний номер журналу.

Сьогодні — День знань

Приємні сюрпризи шкільної осені

Уперше за 7 років незалежності будівельники Волині здали в експлуатацію до першовересневого свята 9 нових шкіл. Майже 2 тисячі дітей покличе у нові класи шкільний дзвоник. Ще 3 школи реконструйовано. Найбільш радісно, що їх збудовано в поліських селах, саме тих, які найбільш постраждали від стихійного лиха. Наприклад, у селі Раків Ліс Камінь-Каширського району здано школу на 540 місць, у селі Підцир'я цього ж району — на 480, у селі Датинь Ратнівського району — на 160 учнівських місць. Як сказав начальник управління освіти Волинської облдержадміністрації Іван Дзямулич, школи також забезпечено необхідними підручниками.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

* * *

Віднині маленькі роми мають свою школу. Споруджено її протягом року на кошти Ужгородського району у місці компактного проживання циган між селами Лінці та Середнє. Стара саманна початкова школа вже не могла слугувати дітям, бо геть розвалювалася. Тож вони змушені були ходити за знаннями аж в Середнє, за десять кілометрів. Тепер у них своя нова восьмирічка. Причепурена, біленька, вона вабить зір, а в просторих класах є все необхідне. Навчання провадитиметься українською мовою, але дітки мають і букварика, написаного циганською.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

* * *

Сьогодні на Полтавщині гостинно відчинять двері чотири нові школи, що разом зможуть прийняти 700 школярів. Дві у Гадяцькому районі (селах Краснознам'янка та Качанове) споруджені коштом тамтешніх колективних сільгосппідприємств і газпромівців. А у Котелевському (село Більське) та Кобеляцькому (село Канави) районах замовниками виступили місцеві КСП. Загалом в області навчальний рік розпочнеться у всіх без винятку загальноосвітніх школах.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

* * *

Сьогодні, 1 вересня, під час урочистого відкриття школи-новобудови у Гуляйполі Запорізької області її юні господарі отримають у дарунок від обласної та районної адміністрацій комп'ютерний клас.

Останніми роками поліпшуються умови для навчання і у вихованців дитячих музичних шкіл обласного центру. Скажімо, понад 350 учнів 5-ї музшколи вперше переступлять сьогодні поріг свого нового дому в Бородинському районі, де донині не було жодного такого навчального закладу. Про гідні умови для майбутніх музик подбали міськвиконком та Ленінська райадміністрація.

А ось усі першокласники Запоріжжя сьогодні побувають у цирку. Три святкові вистави для них підготували друзі з гуртків міського Палацу творчості.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Спорт

Як би не потрапити під «Локомотив»

Віктор ЛЕОНЕНКО: «Локомотив» так «Локомотив». Чого його боятися?»

Ми вже повідомляли про те, що в 1/16 Кубка кубків київський ЦСКА зустрічатиметься з московським «Локомотивом». Суперник — дуже серйозний. Торік москвичі дійшли до півфіналу Кубка кубків. Нині у складі «Локомотива» грають два кандидати до збірної команди Росії. Це захисники Андрій Соломатін та Ігор Чугайнов. Два кандидати до збірної Вірменії — Саркіс Оганесян і Альберт Саркісян, один — до збірної Грузії — Заза Джанашия. Вболівальникам добре відомі воротар Руслан Нігматуллін, півзахисник Олександр Бородюк, нападаючі Олег Сергеєв і Олег Гарас, якого московські «селекціонери» «знайшли» в українській команді ФК «Львів».

Одне слово, армійцям слід ретельно готуватися до двобою з «Локомотивом».

А ось інші пари команд, що грають між собою в 1/16 Кубка кубків: «Рудар» (Веленьє, Словенія) — «Вартекс» (Вараждин, Хорватія), «Паніоніс» (Афіни, Греція) — «Хака» (Валкса-коски, Фінляндія), «Рід» (Австрія) —МТК (Будапешт, Угорщина), «Левски» (Софія, Болгарія) — ФК «Копенгаген» (Данія), «Херенвек» (Голландія) — «Аміца» (Вронкі, Польща), «Хартс» (Единбург, Шотландія) — «Мальорка» (Іспанія), «Челсі» (Лондон, Англія) — «Хельсинборг» (Швеція), «Дуйсбург» (Німеччина) — «Генк» (Бельгія), «Бешикташ» (Стамбул, Туреччина) — «Спартак» (Трнава, Словакія), «Рапід» (Бухарест, Румунія) — «Волеренген» (Норвегія), «Аполлон» (Лімасол, Кіпр) — «Яблонець» (Чехія), «Ньюкасл» (Англія) — «Партизан» (Белград, Югославія), «Лаціо» (Рим, Італія) — «Лозанна» (Швейцарія), «Парі Сен-Жермен» (Франція) — «Маккабі» (Хайфа, Ізраїль), «Металург» (Лієпая, Латвія) — «Брага» (Португалія).

Перші матчі відбудуться 17 вересня, у відповідь — 1 жовтня.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 200421.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311166.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0